

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 1. februára 2018 *

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Európskej únie Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel – Skoršia medzinárodná obrazová ochranná známka Marlboro – Relatívny dôvod zamietnutia – Dobré meno – Predloženie dôkazov prvýkrát pred odvolacím senátom – Voľná úvaha odvolacieho senátu – Článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 95 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Pravidlo 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95“

Vo veci T-105/16,

Philip Morris Brands Sàrl, so sídlom v Neuchâtel (Švajčiarsko), v zastúpení: L. Alonso Domingo, advocat,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: A. Folliard Monguiral a M. Simandlova, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Explosal Ltd, so sídlom v Larnake (Cyprus), v zastúpení: D. McFarland, barrister,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. januára 2016 (vec R 2775/2014-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Philip Morris a Explosal,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

v zložení: sudcovia S. Frimodt Nielsen, I. S. Forrester (spravodajca) a E. Perillo,

tajomník: X. Lopez Bancalari, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 17. marca 2016,

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO podané do kancelárie Všeobecného súdu 26. mája 2016,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 15. júna 2016,

po pojednávaní z 12. mája 2017,

vydal tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 1. júla 2011 podal vedľajší účastník konania, Explosal Ltd, prihlášku ochrannnej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannnej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1), zmeneného [nahradeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannnej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].

- 2 Prihlasovanou ochrannou známkou je nasledujúce obrazové označenie:

- 3 Výrobky, pre ktoré bola podaná prihláška, sú zaradené do triedy 34 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „Vrecúška na tabak; Tabak; Tabak pre fajčiarov; Tabak, cigary a cigarety; Spracovaný tabak“.
- 4 Dňa 28. mája 2013 bolo obrazové označenie vyobrazené v bode 2 vyššie zapísané ako ochranná známka Európskej únie.
- 5 Dňa 15. januára 2014 podala žalobkyňa Philip Morris Brands Sàrl návrh na vyhlásenie neplatnosti predmetnej ochrannnej známky podľa článku 53 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 60 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001] v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001] a s článkom 8 ods. 5 nariadenia [teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001].
- 6 Návrh na vyhlásenie neplatnosti bol založený na trinástich skorších obrazových ochranných známkach.
- 7 Rozhodnutím z 8. septembra 2014 zrušovacie oddelenie zamietlo návrh na vyhlásenie neplatnosti, pričom z dôvodu hospodárnosti konania porovnávalo najmä napadnutú ochrannú známku a nasledujúcu skoršiu medzinárodnú ochrannú známku prihlásenú pod číslom 1064851 (ďalej len „skoršia ochranná známka“):

- 8 Zrušovacie oddelenie dospelo na jednej strane k záveru, že nízka podobnosť medzi predmetnými

ochrannými známkami nevedla k pravdepodobnosti zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, a na druhej strane, že pokiaľ ide o článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz preukazujúci dobré meno skoršej ochrannej známky.

- 9 Dňa 29. októbra 2014 podala žalobkyňa proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia odvolanie. Dňa 10. novembra 2014 podala aj žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu z dôvodu, že jej nebolo umožnené predložiť dôkaz o dobrom mene skoršej ochrannej známky zrušovaciemu oddeleniu.
- 10 Dňa 5. decembra 2014 zrušovacie oddelenie zamietlo žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu, keďže zastávalo názor, že žalobkyňa nepreukázala, že vynaložila náležitú starostlivosť potrebnú na dodržanie lehoty stanovenej na predloženie dokumentov na podporu svojho návrhu na vyhlásenie neplatnosti. Žalobkyňa nepodala proti tomuto rozhodnutiu žiadny opravný prostriedok.
- 11 Rozhodnutím zo 4. januára 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) odvolací senát zamietol odvolanie proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia.
- 12 Po prvé odvolací senát zamietol tvrdenia žalobkyne založené na údajnom porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Odvolací senát konštatoval, že dominantné prvky sporných označení boli slovné prvky „marlboro“ a „raquel“, pričom geometrický tvar tmavej farby na vrchnej časti označení, „tvar strechy“ uplatňovaný žalobkyňou, predstavoval skôr „dekoráciu“ než rozlišovací prvok. Odvolací senát sa domnieval, že v dôsledku toho sa napriek zhode dotknutých výrobkov predmetné označenia odlišovali alebo si boli podobné na veľmi nízkej úrovni, čo vylučuje akúkoľvek pravdepodobnosť zámeny.
- 13 Po druhé odvolací senát zamietol dôkazy, ktoré boli pred ním predložené prvýkrát, týkajúce sa vysokej rozlišovacej spôsobilosti získanej používaním skoršej ochrannej známky, najmä jej grafického prvku „v tvare strechy“. Odvolací senát v tejto súvislosti vychádzal z článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 95 ods. 2 nariadenia 2017/1001), ktorý mu udeľuje voľnú úvahu s cieľom rozhodovať, či je alebo nie je potrebné zobrať neskoro predložené skutočnosti a dôkazy do úvahy. Okrem toho podľa pravidla 50 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), sa preskúmanie odvolaní obmedzuje na dôkazy predložené na prvom stupni. Prípustnosť nových dôkazov preto podliehala podmienke, že budú doplnkové, čo tak podľa odvolacieho senátu v prejednávacom prípade nebolo.
- 14 Odvolací senát preskúmal faktory, ktoré podľa žalobkyne odôvodňovali nepredloženie dôkazov zrušovaciemu oddeleniu, najmä tvrdenie žalobkyne, že mala v úmysle predložiť dôkazy po tom, ako jej budú doručené pripomienky vedľajšieho účastníka konania, a že vzhľadom na to, že vedľajší účastník konania neodpovedal v stanovenej lehote, kontradiktórna časť konania bola skončená. Odvolací senát sa domnieval, že toto odôvodnenie nebolo presvedčivé z nasledujúcich dôvodov. Po prvé pravidlo 37 písm. b) bod iv) nariadenia č. 2868/95 sa má vykladať tak, že vyžaduje od navrhovateľov domáhajúcich sa vyhlásenia neplatnosti, aby predložili svoje argumenty a dôkazy v čase podania návrhu na vyhlásenie neplatnosti. Po druhé pravidlo 40 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 [teraz článok 17 ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2017/1430 z 18. mája 2017, ktorým sa dopĺňa nariadenie č. 207/2009 a ktorým sa zrušujú nariadenie Komisie č. 2868/95 a nariadenie Komisie (ES) č. 216/96 (Ú. v. EÚ L 205, 2017, s. 1)], umožňovalo zrušovaciemu oddeleniu rozhodnúť o návrhu na vyhlásenie neplatnosti na základe dôkazov, ktoré malo k dispozícii aj bez pripomienok vedľajšieho účastníka konania. Po tretie vzhľadom na neexistenciu akéhokoľvek časového obmedzenia na predloženie návrhu na vyhlásenie neplatnosti mala žalobkyňa dosť času na získanie dôkazov, ktoré považovala za potrebné na pripojenie k svojmu návrhu.
- 15 Vzhľadom na všetky tieto úvahy odvolací senát rozhodol, že nezohľadní dôkazy, ktoré pred ním žalobkyňa predložila prvýkrát.

- 16 Po tretie odvolací senát zamietol tvrdenia žalobkyne založené na údajnom porušení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, keďže dôkaz o dobrom mene skoršej ochrannnej známky bol prvýkrát predložený pred odvolacím senátom a z tohto dôvodu nemohol byť zohľadnený. Okrem toho sa odvolací senát domnieval, že aj keby bolo toto dobré meno preukázané, mimoriadne nízky stupeň podobnosti medzi kolidujúcimi ochrannými známkami by bol nedostatočný na to, aby si verejnosť mohla medzi nimi vytvoriť súvislosť.

Návrhy účastníkov konania

- 17 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - vyhlásil neplatnosť spornej ochrannnej známky alebo subsidiárne vrátil vec odvolaciemu senátu, aby vykonal podrobnejšie preskúmanie z hľadiska predložených dôkazov týkajúcich sa dobrého mena a zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannnej známky,
 - uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.
- 18 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.
- 19 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 20 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, druhý na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a článku 76 ods. 1 toho istého nariadenia (teraz článok 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001) a tretí na porušení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.
- 21 Žalobkyňa vo svojom prvom žalobnom dôvode v podstate vytýka odvolaciemu senátu, že odmietol zohľadniť dôkazy o dobrom mene a vysokej rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannnej známky, ktoré žalobkyňa prvýkrát predložila pred odvolacím senátom. Odvolací senát tak napadnutým rozhodnutím porušil článok 76 nariadenia č. 207/2009.
- 22 Druhý žalobný dôvod žalobkyne sa delí na dve časti. V prvej časti žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu chyby v celkovom posúdení pravdepodobnosti zámeny medzi napadnutou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou. V druhej časti žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu, že nezohľadnil vysokú rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannnej známky, čím porušil článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 a článok 8 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia.

- 23 Vo svojom treťom žalobnom dôvode žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že aj keby bol dôkaz o dobrom mene skoršej ochrannnej známky zohľadnený, stupeň podobnosti medzi spornými ochrannými známkami by bol nedostatočný na to, aby si verejnosť mohla medzi nimi vytvoriť súvislosť.
- 24 Všeobecný súd na účely tohto rozsudku na úvod preskúma spoločne prvý žalobný dôvod a druhú časť druhého žalobného dôvodu v rozsahu, v akom sa oba týkajú výkladu článku 76 nariadenia č. 207/2009.
- 25 Žalobkyňa vytýka EUIPO nesprávne uplatnenie článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 v spojení s pravidlom 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 v rozsahu, v akom odvolací senát zamietol dôkazy o dobrom mene a vysokej rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky, pretože boli prvýkrát predložené pred týmto senátom.
- 26 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že pravidlo 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 nebráni prijatiu nových dôkazov, konkrétne pojem „ďalšie“, uvedený v znení tohto ustanovenia, čo znamená, že odvolací senát mohol zohľadniť nové skutočnosti a dôkazy, to znamená predložené prvýkrát pred týmto senátom. Žalobkyňa zdôrazňuje zjavnú relevantnosť nových dôkazov, ktoré prvýkrát predložila pred odvolacím senátom, skutočnosť, že ďalší účastník konania, konkrétne vedľajší účastník konania, ich mohol účinne namietat, ako aj zjavný rozpor medzi napadnutým rozhodnutím a skorším rozhodnutím odvolacieho senátu, vydaným niekoľko mesiacov pred napadnutým rozhodnutím, ktoré sa týkalo skoršej ochrannej známky a jej grafického prvku v tvare strechy.
- 27 Žalobkyňa sa bez toho, aby spochybnila diskrečnú právomoc odvolacieho senátu zohľadniť neskoro predložené skutočnosti a dôkazy domnieva, že táto možnosť sa nemôže stať svojvoľnou, ak tieto nové dôkazy môžu byť skutočne relevantné, pokiaľ ide o výsledok konania. Žalobkyňa v tejto súvislosti odkazuje na rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), na podporu tvrdenia, že EUIPO nie je nijakým spôsobom zakázané, aby zohľadnil oneskorene predložené skutočnosti a dôkazy. Naopak, dôvody právnej istoty a riadnej správy vecí verejných svedčia v prospech prijatia takýchto prvkov.
- 28 Okrem toho sa žalobkyňa odvoláva na predchádzajúce rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 27. februára 2015 vo veci R 1585/2013-1, v ktorom bol jeho protistranou majiteľ obrazovej ochrannej známky Európskej únie SUPER ROLL (ďalej len „rozhodnutie „SUPER ROLL“), v ktorom sa uznalo, že ochranná známka Marlboro a jej grafický prvok v tvare strechy získali „veľmi dobré meno“ v celej Európskej únii v príslušnej skupine verejnosti.
- 29 Žalobkyňa tvrdí, že v rámci konania pred odvolacím senátom predložila kópiu rozhodnutia „SUPER ROLL“ spolu s dôkazmi, ktorých cieľom je preukázať dobré meno skoršej ochrannej známky. Odvolací senát však zamietol tak dôkazy, ako aj obsah rozhodnutia „SUPER ROLL“, domnievajúc sa, v rozpore s uvedeným rozhodnutím, že geometrický tvar tmavej farby sa vníma ako jednoduchá „dekorácia“, ktorú si spotrebitelia nezapamätajú.
- 30 Z uvedeného podľa žalobkyne vyplýva, že odvolací senát porušil článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 tým, že nezohľadnil „známe skutočnosti“, konkrétne dobré meno a vysokú rozlišovaciu spôsobilosť grafického prvku „v tvare strechy“ a obchodného obalu skoršej ochrannej známky. Žalobkyňa v podstate tvrdí, že článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 nemožno vykladať tak, že zaväzuje EUIPO prijať rozhodnutia na základe zjavne neúplných skutkových predpokladov alebo „v rozpore so skutočnosťou“, najmä, ak sú v rozpore s obsahom skorších rozhodnutí vydaných v tom istom kontexte.
- 31 EUIPO tvrdí, že článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 mu udeľuje voľnú úvahu s cieľom rozhodovať, aj keď ten súčasne musí odôvodniť svoje rozhodnutie v súvislosti s otázkou, či je alebo nie je potrebné zohľadniť informácie predložené mimo stanovených lehôt (rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 43). Dôkazy, ktoré žalobkyňa prvýkrát predložila pred odvolacím

senátom, však neboli dodatočné skutočnosti, ale úplne nové skutočnosti, čo z hľadiska ustálenej judikatúry spôsobuje ich neprípustnosť, keďže boli predložené mimo pôvodne stanovenej lehoty [rozsudky z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT, C-610/11 P, EU:C:2013:593, body 86 až 88 a 117, a z 21. novembra 2013, Recaro/ÚHVT – Certino Mode (RECARO), T-524/12, neuverejnený, EU:T:2013:604, body 62 až 66].

- 32 EUIPO zdôrazňuje, že odvolací senát napriek tomu skúmal, či osobitné okolnosti umožňovali odôvodniť zohľadnenie žalobkyňou oneskorene predložených dôkazov, predtým než dospel k záveru, že to tak nebolo, najmä vzhľadom na skutočnosť, že neexistuje nijaké časové obmedzenie na predloženie návrhu na vyhlásenie neplatnosti a že v prejednávanej veci žalobkyňa v rámci prvostupňového konania vedome nepredložila dôkazy.
- 33 EUIPO sa domnieva, že z hľadiska zásady rovnosti zbraní a zásady riadnej správy vecí verejných, ako aj potreby zabezpečiť riadny priebeh a účinnosť konaní, odvolací senát správne neposkytol neodôvodnenú výhodu jednému z účastníkov konania na úkor druhého z účastníkov konania. Skutočnosť, že žalobkyňa sa „naivne“ domnievala, že bude môcť neskôr predložiť dôkazy, nemožno považovať za oprávnený dôvod, takéto konanie treba naopak považovať za neobstarlivosť.
- 34 Pokiaľ ide o údajne celosvetovo známy znak „strechy“ skoršej ochrannej známky, ktorý ide nad rámec jednoduchého ozdobného prvku, EUIPO tvrdí, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, že tento prvok by bol rozpoznateľný ako označenie pôvodu. Ide o základný geometrický tvar, konkrétne päťuholník, ktorého tri z piatich strán tvorí tvar balíčka cigariet. Nič nenasvedčuje tomu, že spotrebitelia venujú väčšiu pozornosť tomuto jednoduchému obrazovému prvku a nie rozlišovaciemu slovnému prvku, konkrétne „marlboro“.
- 35 Pokiaľ ide o odkaz žalobkyne na rozhodnutie „SUPER ROLL“, ktoré uznáva vysokú rozlišovaciu spôsobilosť skoršej ochrannej známky, EUIPO sa domnieva, že nijako neviaže odvolací senát, keďže toto uznanie je obmedzené na každé jednotlivé konanie [rozsudok z 23. októbra 2015, Calida/ÚHVT – Quanzhou Green Garments (dadida), T-597/13, neuverejnený, EU:T:2015:804, body 42 až 48]. Opačný záver by bol v rozpore s právom ďalšieho účastníka konania o vyhlásení neplatnosti na obhajobu a nesprávne by rozšíril zásadu právnej sily rozhodnutej veci na správne rozhodnutie.
- 36 Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka konania, navrhuje zamietnutie žaloby a v podstate tvrdí, že žaloba dostatočne presne nevymedzuje žalobné dôvody a údajné nesprávne právne posúdenia, ktorých sa v napadnutom rozhodnutí dopustil odvolací senát, ale sa obmedzuje na prejavy sklamaní a nespokojnosti a na všeobecné požiadavky. Vedľajší účastník konania tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je „pevné“ a nespočíva na žiadnom nesprávnom právnom alebo skutkovom posúdení. Analytické posúdenie predmetných ochranných známk vykonané odvolacím senátom je správne, v súlade s požiadavkami článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 a riadne odôvodnené.
- 37 Na úvod treba pripomenúť, že pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95 analogicky uplatniteľného na konania o vyhlásenie neplatnosti v podstate stanovuje, že odvolací senát obmedzuje skúmanie žaloby na skutočnosti a dôkazy predložené námietkovému oddeleniu, pokiaľ sa odvolací senát nedomnieva, že v súlade s článkom 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 treba zohľadniť nové alebo dodatočné skutočnosti a dôkazy. Toto posledné ustanovenie stanovuje, že EUIPO nemusí zobrať do úvahy skutočnosti, ktoré účastníci konania neuviedli, alebo dôkazy, ktoré nepredložili včas.
- 38 Nariadenie č. 207/2009 tak výslovne stanovuje, že odvolací senát má počas preskúmavania odvolania zameraného proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia voľnú úvahu vyplývajúcu z pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95 a z článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, aby rozhodol, či je alebo nie je potrebné zohľadniť nové alebo dodatočné skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli

predložené v lehotách stanovených alebo spresnených zrušovacím oddelením [pozri rozsudok z 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT, C-122/12 P, EU:C:2013:628, bod 33, a z 24. októbra 2014, Grau Ferrer/ÚHVT – Rubio Ferrer (Bugui va), T-543/12, EU:T:2014:911, bod 23].

- 39 V tejto súvislosti Súdny dvor už mal príležitosť vyjadriť sa, že francúzske znenie pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95 sa odlišuje od španielskeho, nemeckého a anglického znenia v jednom podstatnom prvku. Zatiaľ čo tieto posledné uvedené znenia stanovujú, že odvolací senát môže vziať do úvahy iba „ďalšie alebo doplňujúce“ skutočnosti a dôkazy, francúzske znenie opisuje tieto skutočnosti a dôkazy ako „nové alebo dodatočné“.
- 40 Súdny dvor na základe všeobecnej systematiky a účelu právnej úpravy, ktorej súčasťou je pravidlo 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 a najmä článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, ktorý predstavuje jeho právny základ, rozhodol, že ak sa nepredložil nijaký dôkaz o používaní určitej ochrannej známky v lehote, ktorú stanovil EUIPO, musí tento úrad *ex offio* námietku zamietnuť. Naopak, pokiaľ sa dôkazy predložia v lehote, ktorú stanovil EUIPO, predloženie dodatočných dôkazov ostáva možné (pozri rozsudok z 21. júla 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, body 24 až 26 a citovanú judikatúru).
- 41 Súdny dvor zdôraznil, že je potrebné použiť rovnaký výklad článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany ochrannej známky, keďže uvedené ustanovenie obsahuje pravidlo s horizontálnou funkciou v systéme uvedeného nariadenia, pretože sa uplatňuje bez ohľadu na povahu predmetného konania. Z toho vyplýva, že pravidlo 50 nariadenia č. 2868/95 sa nemôže vykladať tak, že rozširuje diskrečné právomoci odvolacích senátov na nové dôkazy (rozsudok z 21. júla 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, bod 27), ale len na tzv. „doplňujúce“ alebo „dodatkové“ dôkazy, ktoré sa pripoja k relevantným dôkazom predloženým v stanovenej lehote [pozri rozsudok z 11. decembra 2014, CEDC International/ÚHVT – Underberg (Tvar stebľa trávy vo fľaši), T-235/12, EU:T:2014:1058, bod 89 a citovanú judikatúru].
- 42 Treba preto určiť, či dôkazy predložené prvýkrát pred odvolacím senátom mohli byť považované za „doplňujúce“ alebo „dodatkové“ v zmysle pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95.
- 43 Je nesporné, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz o dobrom mene skoršej ochrannej známky podľa pravidla 37 písm. b) bodu iv) nariadenia č. 2868/95, konkrétne v čase podania návrhu na vyhlásenie neplatnosti, navyše ani v žiadnom inom okamihu počas konania pred zrušovacím oddelením, a to napriek tomu, že v sprievodnom liste k návrhu na vyhlásenie neplatnosti z 15. januára 2014 uviedla, že „vo vhodnom čase“ predloží dôkaz o dobrom mene skoršej ochrannej známky s relevantnými tvrdeniami.
- 44 V prejednávanej veci nie je spochybnené, že tento úmysel sa nijako neskonkretizoval predtým, ako zrušovacie oddelenie ukončilo konanie o viac ako šesť mesiacov neskôr, konkrétne 21. júla 2014.
- 45 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne predložené na pojednávaní, podľa ktorého prináležalo zrušovaciemu oddeleniu vyzvať ho, aby doplnil svoj spis, najmä predložením dôkazov o dobrom mene skoršej ochrannej známky, treba uviesť, že normotvorca podstatne odlišoval na jednej strane podmienky, ktoré musí spĺňať návrh na vyhlásenie neplatnosti na to, aby bol prípustný, od na strane druhej podmienok týkajúcich sa predloženia skutočností, dôkazov a pripomienok, ako aj dôkazov na podporu tohto návrhu, ktoré patria do skúmania tohto návrhu. Len pokiaľ ide o podmienky prípustnosti návrhu na vyhlásenie neplatnosti, normotvorca v pravidle 38 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 (teraz článok 146 ods. 7 nariadenia 2017/1001) a v pravidle 39 ods. 3 toho istého nariadenia (teraz článok 15 ods. 4 delegovaného nariadenia 2017/1430) stanovil, že zrušovacie oddelenie malo povinnosť umožniť dotknutému účastníkovi konania, aby odstránil nedostatky viažuce sa na jeho návrh na vyhlásenie neplatnosti, ak tieto nedostatky môžu viesť k zamietnutiu uvedeného návrhu ako neprípustného, kým neexistuje nijaká podobná povinnosť, pokiaľ ide o podmienky vyžadované na to, aby sa návrh na vyhlásenie neplatnosti mohol považovať za dôvodný [pozri analogicky rozsudok z 13. júna 2002, Chef

Revival USA/ÚHVT – Massagué Marín (Chef), T-232/00, EU:T:2002:157, bod 54, a v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 17. júna 2008, El Corte Inglés/ÚHVT – Abril Sánchez a Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, EU:T:2008:203, bod 66 a citovanú judikatúru].

- 46 V dôsledku toho na rozdiel od tvrdenia žalobkyne žiadne ustanovenie nariadenia č. 2868/95 neukladá zrušovaciemu oddeleniu povinnosť informovať žalobkyňu o skutočnosti, že jej návrh na vyhlásenie neplatnosti nebol podložený dôkazmi týkajúcimi sa dobrého mena skoršej ochrannej známky.
- 47 Za týchto okolností vzhľadom na to, že tvrdenie o existencii dobrého mena ochrannej známky, vyjadrené v sprievodnom liste návrhu na vyhlásenie neplatnosti z 15. januára 2014, predstavovalo len obyčajné tvrdenie, ktoré nebolo podložené konkrétnymi dôkazmi, dôkazy predložené odvolaciemu senátu nemožno považovať za „doplňujúce“ alebo „dodatkové“, ktoré sa pripájajú k dôkazom, ktoré už predložila žalobkyňa.
- 48 Za týchto podmienok mal odvolací senát v zásade povinnosť ich v súlade s pravidlom 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 a článkom 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 nezohľadniť.
- 49 Treba však ešte skúmať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého by nezohľadnenie rozhodnutia „SUPER ROLL“ v podstate bolo v rozpore s úvahami o riadnej správe vecí verejných.
- 50 Z dokumentov v spise vyplýva, že rozhodnutie „SUPER ROLL“ sa týkalo námietkového konania začatého žalobkyňou voči prihláseniu obrazovej ochrannej známky Európskej únie SUPER ROLL na základe jej ochrannej známky Európskej únie č. 4179801.
- 51 Zo skutkových zistení odvolacieho senátu v rozhodnutí „SUPER ROLL“ vyplýva, že „Marlboro má dobré meno a jeho veľmi známe balenie obsahujúce prvok trojuholníka má silnú rozlišovaciu spôsobilosť“, ako aj to, že „ochranná známka Marlboro a samotný grafický prvok v tvare strechy (ktorý tvorí súčasť ochrannej známky Marlboro) získali veľmi dobré meno v celej Európskej únii v príslušnej skupine verejnosti“.
- 52 Keď žalobkyňa poukázala na relevantnosť rozhodnutia „SUPER ROLL“ pred odvolacím senátom, jej tvrdenie v bode 51 napadnutého rozhodnutia bolo zamietnuté z dôvodu, že predchádzajúce rozhodnutie sa týkalo odlišnej situácie, išlo o neskoršiu odlišnú ochrannú známku Európskej únie a že dôkazy o dobrom mene skorších ochranných známk boli v celom rozsahu predložené námietkovému oddeleniu.
- 53 Žalobkyňa na rozdiel od tohto posúdenia v podstate tvrdí, že existencia rozhodnutia „SUPER ROLL“ mala stačiť na to, aby odvolací senát uznal dobré meno skoršej ochrannej známky ako „známu skutočnosť“, čo by zabránilo prijatiu rozhodnutia, ktoré by bolo v rozpore s jeho predchádzajúcimi závermi prijatými v rámci toho istého kontextu.
- 54 Toto tvrdenie nemôže uspieť, ak sa žalobkyňa v podstate snaží získať automatické uznanie dobrého mena skoršej ochrannej známky len na základe predchádzajúcej rozhodovacej praxe EUIPO.
- 55 Podľa ustálenej judikatúry totiž rozhodnutia, ktoré majú odvolacie senáty podľa nariadenia č. 207/2009 prijímať, patria do výkonu vymedzenej právomoci, a nie do diskrečnej právomoci. Zákonnosť uvedených rozhodnutí sa preto musí posúdiť výlučne na základe tohto nariadenia tak, ako ho vykladajú sudy Únie, a nie na základe predchádzajúcej rozhodovacej praxe (uznesenie zo 14. apríla 2016, KS Sports/EUIPO, C-480/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:266, bod 36 a citovaná judikatúra). Z uvedeného vyplýva, že uznanie údajného dobrého mena skoršej ochrannej známky odvolacím senátom nezávisí od uznania uvedeného dobrého mena v rámci odlišného konania týkajúceho sa odlišných právnych a skutkových okolností (pozri analogicky rozsudok z 23. októbra 2015, dadida, T-597/13, neuverejnený, EU:T:2015:804, bod 43).

- 56 Prináleží teda každému účastníkovi konania, ktorý sa odvoláva na dobré meno skoršej ochrannéj známky, aby v rámci každého konania, ktorého je účastníkom a na základe skutkových okolností, ktoré považuje za najvhodnejšie, preukázal, že uvedená ochranná známka získala takéto dobré meno, bez toho, aby sa mohol obmedziť na očakávanie toho, že tento dôkaz bude preukázaný uznaním takéhoto dobrého mena, a to aj pre túto istú ochrannú známku v rámci odlišného správneho konania (pozri analogicky rozsudok z 23. októbra 2015, *dadida*, T-597/13, neuvverejnený, EU:T:2015:804, bod 45).
- 57 Ak by žalobkyňa mohla vychádzať zo skoršieho rozhodnutia odvolacieho senátu, aby preukázala dobré meno skoršej ochrannéj známky, porušilo by to na jednej strane právo na obhajobu vedľajšieho účastníka konania, keďže tento účastník konania, by nemohol preskúmať, posúdiť a spochybniť skutkové okolnosti, z ktorých odvolací senát vychádzal, a na druhej strane by nesprávne rozšíril zásadu právnej sily rozhodnutej veci na správne rozhodnutie, ktoré sa týka iných účastníkov konania, ako sú tí, ktorí sa zúčastnili konania, čím tvorili prekážku preskúmania zákonnosti správneho rozhodnutia súdom, čo by bolo zjavne v rozpore so zásadou zákonnosti (pozri analogicky rozsudok z 23. októbra 2015, *dadida*, T-597/13, neuvverejnený, EU:T:2015:804, bod 47).
- 58 Z týchto úvah na rozdiel od tvrdení žalobkyne vyplýva, že EUIPO nemal vôbec povinnosť automaticky uznať dobré meno skoršej ochrannéj známky len na základe konštatovaní uvedených v rámci iného konania, ktoré viedlo k inému rozhodnutiu, v prejednávanej veci rozhodnutia „SUPER ROLL“.
- 59 Pokiaľ ide ešte o výhradu žalobkyne, podľa ktorej dobré meno skoršej ochrannéj známky malo byť na základe článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 uznané *ex offio*, treba ju taktiež zamietnuť, keďže z tohto ustanovenia vyplýva, že povinnosť uložená EUIPO preskúmať skutkové okolnosti *ex offio* je obmedzená na relevantné skutočnosti, ktoré by ho mohli viesť k uplatneniu absolútnych dôvodov zamietnutia skúmania prihlášky ochrannéj známky Európskej únie vykonávaného prieskumovými pracovníkmi a v prípade odvolania odvolacími senátmi v konaní o zápise uvedenej ochrannéj známky. V rámci konania, o aké ide v prejednávanej veci, naopak prináleží majiteľovi skoršej ochrannéj známky, aby preukázal existenciu, platnosť a rozsah ochrany uvedenej ochrannéj známky [pozri, pokiaľ ide o námietkové konanie, rozsudok z 28. septembra 2016, *Pinto Eliseu Baptista Lopes Canhoto/EUIPO – University College London (CITRUS SATURDAY)*, T-400/15, neuvverejnený, EU:T:2016:569, bod 38].
- 60 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dobré meno skoršej ochrannéj známky nemožno preukázať domnienkami, ale musí vychádzať z konkrétnych a objektívnych skutočností, ktoré ho preukazujú.
- 61 Dôkazy predložené žalobkyňou prvýkrát pred odvolacím senátom však sledujú presne tento cieľ. Žalobkyňa v podstate tvrdí, že dôvody právnej istoty a riadnej správy vecí verejných svedčia v prospech prijatia oneskorene predložených dôkazov.
- 62 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že EUIPO je povinný vykonávať svoje právomoci v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie, ako je zásada riadnej správy vecí verejných (rozsudok z 10. marca 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 73). Podľa článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie patrí pod právo na riadnu správu vecí verejných okrem iného to, že každý má právo, aby sa jeho záležitosti vybavovali spravodlivo.
- 63 Je zjavne v záujme riadneho výkonu spravodlivosti, aby odvolací senát mohol rozhodnúť na základe všetkých skutočností, keď rozhoduje v rámci konaní začatých pred ním. Prináleží mu preto starostlivo a nestranne preskúmať skutkové a právne okolnosti potrebné na výkon svojej voľnej úvahy.

- 64 V prejednávanej veci je nesporné, že odvolací senát bol upozornený na obsah rozhodnutia „SUPER ROLL“, prijatého len jedenásť mesiacov pred napadnutým rozhodnutím, a že tento senát si bol v dôsledku toho vedomý konštatovaní uskutočnených v tomto rozhodnutí, pokiaľ ide o „veľmi dobré meno“ ochrannej známky Marlboro, ako aj jej „grafického prvku v tvare strechy“, ktorý tvorí neoddeliteľnú časť skoršej ochrannej známky, o ktorú ide v prejednávanej veci.
- 65 V dôsledku toho z hľadiska judikatúry, ktorá vyžaduje, aby EUIPO zohľadňoval už prijaté rozhodnutia a aby s mimoriadnou pozornosťou skúmal otázku, či je, alebo nie je potrebné rozhodnúť rovnako (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 74), rozhodnutie „SUPER ROLL“ zjavne naznačuje, že skoršia ochranná známka mohla mať v zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 dobré meno.
- 66 Za týchto okolností dôkazy predložené žalobkyňou odvolaciemu senátu mohli byť jednoznačne relevantné, pokiaľ ide o výsledok konania, keďže ich cieľom bolo stanoviť dobré meno skoršej ochrannej známky v zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009. Odvolací senát preto tým, že zamietol skúmať dôkaz z dôvodu jeho oneskorenia, nepreskúmal pri uplatnení tohto ustanovenia potenciálne relevantný faktor.
- 67 Bez toho, aby bol dotknutý výklad pravidla 50 nariadenia č. 2868/95 a článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, ako bol uvedený v bodoch 40 až 42 vyššie, a záver, ktorý je uvedený v bode 50 vyššie, široká miera voľnej úvahy, ktorou disponuje EUIPO pri výkone svojich funkcií, ho neoslobodzuje od jeho povinnosti zhromaždiť všetky skutkové a právne okolnosti potrebné na výkon jeho voľnej úvahy v prípadoch, keď by ho zamietnutie zohľadnenia určitých oneskorene predložených dôkazov viedlo k porušovaniu zásady riadnej správy vecí verejných.
- 68 Odvolací senát mal preto za osobitných okolností prejednávanej veci v súlade so svojou povinnosťou riadnej správy vecí verejných prijať dôkazy o dobrom mene skoršej ochrannej známky, ktoré boli prvýkrát predložené pred ním, aj keby ich zamietol.
- 69 Tento záver nemôže byť v prejednávanej veci spochybnení tvrdením EUIPO, podľa ktorého by za predpokladu, že by odvolací senát prijal predmetné dôkazy ako prípustné, viedlo by to k porušeniu zásady rovnosti zbraní.
- 70 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 75 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 ods. 1 druhá časť vety nariadenia 2017/1001), môžu byť rozhodnutia EUIPO založené iba na dôvodoch, ku ktorým mali účastníci konania možnosť vyjadriť sa. Toto ustanovenie sa týka tak skutkových dôvodov a právnych dôvodov, ako aj dôkazov [rozsudok zo 4. októbra 2006, Freixenet/ÚHVT (Tvar bielej vybrúsenej fľaše), T-190/04, neuvverejnený, EU:T:2006:291, bod 28].
- 71 V prejednávanej veci však zo skutočností v spise vyplýva, že dôkazy o dobrom mene skoršej ochrannej známky predložené v štádiu konania pred odvolacím senátom, ako aj pripomienky vedľajšieho účastníka konania k týmto dôkazom boli v celom rozsahu predložené na kontradiktórnu diskusiu. Zo spisu okrem iného vyplýva, že odôvodnenie odvolania z 8. januára 2015 predložené žalobkyňou odvolaciemu senátu, ktoré obsahovalo dôkazy o dobrom mene skoršej ochrannej známky, bolo riadne oznámené vedľajšiemu účastníkovi konania, čím boli dodržané jeho procesné práva a bolo mu umožnené vyjadriť v tejto súvislosti svoje názory. Zo spisu taktiež vyplýva, že vedľajší účastník konania dokonca využil predĺženie lehoty predtým, ako 14. mája 2015 predložil svoje pripomienky. Navyše treba zdôrazniť, že vedľajší účastník konania v týchto pripomienkach zaujal stanovisko k dôkazom predloženým žalobkyňou na podporu dobrého mena skoršej ochrannej známky, pričom namietal ich relevantnosť a považoval ich za nedostatočné.
- 72 Za týchto okolností je nesporné, že vedľajší účastník konania disponoval všetkými možnosťami a lehotami potrebnými na vyjadrenie svojich názorov a na skúmanie, posúdenie a namietanie dôkazov predložených žalobkyňou. V dôsledku toho za predpokladu, že by odvolací senát uplatnil svoju voľnú

úvahu v súlade s požiadavkami riadnej správy vecí verejných a vzhľadom na osobitné okolnosti v prejednávanej veci by umožnil zohľadnenie uvedených dôkazov, nemohlo by mu byť vytýkané nijaké porušenie zásady rovnosti zbraní.

- 73 Záver uvedený v bode 67 vyššie nemôže oslabiť ani stanovisko odvolacieho senátu uvedené v bode 50 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého aj za predpokladu, že by dobré meno skoršej ochrannej známky bolo preukázané, na účely uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, bol by existujúci stupeň podobnosti medzi kolidujúcimi ochrannými známkami v každom prípade nedostatočný na to, aby si medzi týmito ochrannými známkami mohla skupina verejnosti vytvoriť súvislosť.
- 74 V tejto súvislosti treba uviesť, ako tvrdí žalobkyňa v rámci svojho tretieho žalobného dôvodu, že toto stanovisko je v rozpore s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej existenciu súvislosti medzi skoršou ochrannou známkou a napadnutou ochrannou známkou v zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 treba posudzovať celkovo pri zohľadnení všetkých rozhodujúcich okolností daného prípadu, medzi ktoré patrí najmä stupeň podobnosti medzi kolidujúcimi ochrannými známkami a medzi výrobkami označenými týmito ochrannými známkami, ako aj sila dobrého mena a stupeň rozlišovacej spôsobilosti skoršej ochrannej známky (rozsudok z 24. marca 2011, Ferrero/ÚHVT, C-552/09 P, EU:C:2011:177, bod 64).
- 75 Navyše keďže článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 sa obmedzuje na to, že vyžaduje, aby existujúca podobnosť mohla spôsobiť, že príslušná skupina verejnosti si nezamení kolidujúce označenia, ale vytvorí si medzi nimi spojenie, teda vytvorí si medzi nimi súvis, treba z toho vyvodiť, že ochrana, ktorú toto ustanovenie zavádza v prospech ochranných znáмок s dobrým menom, sa môže uplatniť aj v prípade, že kolidujúce označenia vykazujú nižší stupeň podobnosti (rozsudok z 10. decembra 2015, El Corte Inglés/ÚHVT, C-603/14 P, EU:C:2015:807, bod 42).
- 76 Z toho vyplýva, že aj za predpokladu, že kolidujúce ochranné známky mali len nízky stupeň podobnosti, nemožno z toho vyvodiť, na rozdiel od záveru odvolacieho senátu, že uplatnenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 bolo nevyhnutne vylúčené. V dôsledku toho prípadné prijatie dôkazov predložených žalobkyňou prvýkrát pred odvolacím senátom, ako aj ich skúmanie, mohli mať vplyv na výsledok konania, pokiaľ ide o uplatnenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.
- 77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že odvolací senát sa dopustil procesnej vady pri porušení zásady riadnej správy vecí verejných, keď sa domnieval, že dôkazy predložené prvýkrát žalobkyňou pred odvolacím senátom nemali byť zohľadnené z dôvodu ich oneskoreného podania.
- 78 Vada konania má za následok zrušenie rozhodnutia alebo jeho časti len v prípade, ak sa preukáže, že pri neexistencii tejto vady by napadnuté rozhodnutie mohlo mať iný obsah [pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júna 2005, Wilfer/ÚHVT (ROCKBASS), T-315/03, EU:T:2005:211, bod 33].
- 79 V prejednávanej veci, ako už bolo uvedené v bodoch 65 a 66 vyššie, nemožno vylúčiť, že dôkazy, ktoré odvolací senát neprávom odmietol vziať do úvahy, mohli zmeniť obsah napadnutého rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o uplatnenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009. Následne nepreskúmanie týchto dôkazov odvolacím senátom vedie k zrušeniu tohto rozhodnutia. V dôsledku toho treba vyhovieť prvému žalobnému dôvodu a druhej časti druhého žalobného dôvodu a zrušiť napadnuté rozhodnutie, pričom nie je potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody.
- 80 Čo sa týka druhej časti návrhov žalobkyne, aby Všeobecný súd vyhlásil neplatnosť napadnutej ochrannej známky alebo subsidiárne vrátil vec odvolaciemu senátu na podrobnejšie preskúmanie, treba pripomenúť, že právomoc zmeniť rozhodnutie priznaná Všeobecnému súdu v súlade s článkom 65 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001) neznamena, že mu zveruje právomoc nahradiť svojím vlastným posúdením posúdenie odvolacieho senátu EUIPO, a ani vykonať posúdenie, ku ktorému uvedený senát ešte nezaujal stanovisko. Výkon právomoci zmeniť

rozhodnutie preto v zásade musí byť obmedzený na situácie, v ktorých Všeobecný súd po preskúmaní posúdenia vykonaného odvolacím senátom môže na základe preukázaných skutkových a právnych okolností stanoviť, aké rozhodnutie mal odvolací senát povinnosť prijať (pozri rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, body 71 a 72).

- 81 V prejednávanej veci však nejde o takýto prípad. Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie je zrušené z dôvodu, že odvolací senát nesprávne odmietol zohľadniť dôkazy o dobrom mene skoršej ochrannej známky a že odvolací senát mal preto opätovne rozhodnúť o dôkaznej sile uvedených dôkazov, neprináleží Všeobecnému súdu, aby rozhodol o platnosti napadnutej ochrannej známky. Keďže vec je po zrušení napadnutého rozhodnutia vrátená *ex offio* EUIPO na opätovné preskúmanie, nie je v každom prípade potrebné rozhodnúť o návrhoch žalobkyne týkajúcich sa vrátenia veci odvolaciemu senátu.
- 82 Treba preto zamietnuť druhú časť návrhov žalobkyne v rozsahu, v akom navrhla, aby Všeobecný súd vyhlásil neplatnosť napadnutej ochrannej známky.

O trovách

- 83 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 134 ods. 2 rokovacieho poriadku v prípade, že je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Všeobecný súd rozdelí náhradu trov konania medzi nich.
- 84 V prejednávanej veci keďže EUIPO a vedľajší účastník konania nemali vo väčšej časti konania úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania žalobkyne v súlade s jej návrhom.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 4. januára 2016 (vec R 2775/2014-1) sa zrušuje.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. EUIPO a Explosal Ltd znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Philip Morris Brands Sàrl.**

Frimodt Nielsen

Forrester

Perillo

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. februára 2018.

Podpisy